

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Пловдив, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветан Ил. Цветков

Членове: Петко Ив. Минев
Веселина Т. Семкова

при участието на секретаря Александрина Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Петко Ив. Минев Въззивно частно
наказателно дело № 20245300600369 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С определение № 233 от 16.01.2024г., постановено по НЧХД № 3542/2023г., Районен съд – Пловдив, 20 н.с., е прекратил на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК наказателното производство по делото.

Определението е обжалвано от адв. Л. Н. – повереник на частния тъжител Л. З. П., която твърди, че атакуваното определение е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Посочва се, че предходното произнасяне на ПРС с прекратяване на делото е било на основание чл. 25, ал. 5, т. 5, пр. 2 от НПК – неявяване на частния тъжител и това не го лишава от възможността да заведе ново делото по същия казус.

Подс. Х. Т. Д. и защитникът му – адв. И. В. не вземат становище по жалбата.

В жалбата не са направени искания за събиране на доказателства.

В съдебно заседание частния тъжител Л. З. П. се явява и поддържа жалбата. За него се явява и повереника – адв. Л. Н., която поддържа въззивната жалба, иска отмяна на разпореждането на ПРС и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на защитника на подсъдимия.

Подс. Д. се явява и счита, че първоинстанционното определение следва да бъде потвърдено. Защитникът му – адв. В. счита, че жалбата на частния

тъжител е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Въззивният съд, като съобрази доводите на страните, провери служебно правилността на присъдата, съобразно изискванията на чл. 313 и чл. 314 от НПК и за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата на частния тъжител Л. З. П. е процесуално допустима, но разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Пловдивският окръжен съд намира, че атакуваното определение на ПРС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно по следните съображения:

Правилно ПРС е приел, че след като частния тъжител Л. З. П. е завел второ по ред наказателно дело от частен характер спрямо същия подсъдим и за същото престъпление, то са налице основанията на 24, ал. 1, т. 6 от НПК за прекратяване на наказателното производство. Безспорно е установено че по тъжба на П. първоначално е било образувано НЧХД № 580/2023г. по описа на ПРС против подс. Х. Т. Д. за престъпление по чл. 130, ал. 1 от НК. Тъй като в съдебно заседание на 29.05.2023г. частният тъжител Л. П. не се е явил, не се е явил и неговият повереник – адв. Ч. Х., ПРС е прекратил наказателното производство по делото на основание чл. 25, ал. 5, т. 5, пр. 2 от НПК. Едва след това – на 19.06.2023г. частния тъжител Л. П. е депозирал нова тъжба против Д. за същото престъпление. След изпълнение на дадените указания на първоинстанционния съд, в съдебно заседание на 16.01.2024г. ПРС е констатирал наличието на влязло в сила определение за прекратяване на наказателното производство о НЧХД № 580/2023г. /за същото престъпление против същия подсъдим/ и е прекратил второто по ред наказателно производство по НЧХД № 3542/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив, 20 н.с.

Пловдивският окръжен съд изцяло споделя мотивите на първата инстанция за прекратяване на наказателното производство. Безспорно е установено, че ч.т. П. е водил НЧХД № 580/2023г. по описа на ПРС против подс. Х. Т. Д. и същото е прекратено поради неявяването му пред съда. Не се е явил и неговият повереник – адв. Х.. Недопустимо е при наличие на влязло в сила определение за прекратяване на наказателното производство воденето на второ дело за същите факти между същите страни. Неоснователни са възраженията на въззивния жалбоподател П. и адв. Л. Н., че делото е било прекратено поради неявяване на тъжителя. Законът не прави разлика досежно основанията за прекратяване на наказателното производство. Разпоредбата на 24, ал. 1, т. 6 от НПК е категорична, че след като е налице влязло в сила определение за прекратяване на наказателното производство спрямо същото лице за същото престъпление, това е абсолютно основание за прекратяване на наказателното производство. Ако законодателят е искал да отграничи специфични изключения от горното правило, това щеше да бъде посочено изрично. Ето защо жалбата на частния тъжител Л. П. и адв. Л. Н. следва да бъде оставена без уважение като неоснователна, а първоинстанционното

определение – потвърдено като правилно и законосъобразно.

Изцяло се споделя заявеното становище на адв. В. за неоснователност на въззивната жалба. С оглед изхода на делото е основателно и искането му за присъждане на разноси пред въззивна инстанция в размер на 600 лева. С оглед предмета и обема на делото, неоснователно е възражението на адв. Н. за прекомерност на адвокатския хонорар на защитника.

Водим от горното и на основание чл. 341, ал. 1 вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 233 от 16.01.2024г., постановено по НЧХД № 3542/2023г. по описа на Районен съд – Пловдив, 20 н.с., с което е прекратено наказателното производство по делото.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК **ОСЪЖДА** частния тъжител Л. З. П. **ДА ЗАПЛАТИ** на подс. Х. Т. Д. сумата от по 600 лева, представляваща направени разноси за защитник пред въззивната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Страните да бъдат уведомени за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____